

פרשת אחרי מות

וידבר ה' אל משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבנתם לפני ה' וימתו.

איתא במדרש למה נסמכה מיתת שני בני אהרן לפרשת יום הכיפורים, ללמדך שמיתת הצדיקים מכפרת כיום הכיפורים.

בשעת פטירתו של רבי הקדוש נפלה פיתקה מן השמים שכל מי שמשנתף בהלוייתו דרבי מזומן לחיי העולם הבא. ומאחר שכל מיתת צדיק מכפרת, מדוע דוקא בהלויית רבי הובטחו לחיי העולם הבא.

והנה, ידועה היא מחלוקתם של רבי וחכמים אם יום הכיפורים מכפר רק לשבים בתשובה או אפילו לשאינם שבים. דחכמים סוברים שמכפר רק לשבים בתשובה ורבי סבר דמכפר אפילו לשאינו שבים. ולפי זה, כיון שמיתת צדיקים הושוו ליום הכיפורים לענין כפרה, ודאי נחלקו רבי וחכמים גם בזו. שלחכמים אינו מכפרת אלא למי שבא לשמוע ההספד ומתעורר לתשובה, ואילו לדעת רבי מכפרת אף אם באו רק לחלוק כבוד לצדיק ואינם שבים בתשובה. ולענין הלכה פסקין כרבי מחבירו ולא מחביריו, וכיון שחכמים חולקין עליו נפסקה הלכה כמותם.

ולכן במיתת שאר צדיקים לא נתכפרו כל המשתתפים בהלוייתם, רק אלו שהתעוררו ושובו בתשובה, כמו שפסקין להלכה. אבל בפטירת רבי הקדוש עצמו, פסקו משמים לכבודו, כשיטתו, וירדה פיתקה מן השמים שכל מי שמשנתף בהלוייתו, גם אותם שלא נתעוררו לתשובה, מזומן לחיי העולם הבא. כי כבר נתכפרו על כל החטאים, ואם לא ישובו לחטוא מובטח להם חיי עולם הבא.

(פנינים משלחן גבוה)